

Publicerad 2013-09-15 20:53 av Laura M.E

Ekot

I ett tomt rum av ekande

oändlighet

trivs mitt sinnes vildsinta

hjärta

En ensamhet utan tidens

storm

På vita väggar, golv och tak syns ingen

gräns

Där sprider bläcket från min fjäder

ord

Svarta som natten, skriar det i

ekot av ensamheten

skriket från sorgen

Besvikelsen kommen ur allt ljus

Det är

detta rum

fyllt av

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Laura M.E med Poeter.se id #43503 innehar upphovsrätten